

„A putnoki jós”

Ez a tipikus „nem tudja senki, tudja meg hát mindenki” szindróma, ugyanis még senkinek nem beszéltem erről!

Február 7- n, szombaton délután hazafelé tartottam a Nagyállomásról, és útközben, nem messze az Adytól megállított egy nő. Arra volt kíváncsi, mennyi az idő... Én meg „rendes kislány” lévén válaszoltam is neki. Nos, azt kell, hogy mondjam, nagy hiba volt! Ugyanis erre megfogta a bal kezemet, és azt mondta, jósol a tenyeremből. Elkezdett mindenféléről beszélni, majd pénzt is kért, mondván, ez is hozzátartozik a „jó szerencséhez”.

Mi mást tehettem volna, elővettem a pénztárcámat, és a tenyerembe tettem egy papír kétszázast. De ez nem volt elég Neki... Kért még, de nem is volt nálam nagyobb értékű papírpénz, így hát a maradék 400 Ft is a tenyeremben landolt, nagyjából 10 perc után...

Még mindig csak butaságokat beszélt, de akkorra már háromszor megbántam, hogy szóba elegyedtem vele. Mégsem mertem „csak úgy” eljönni, mert többen álltak a környéken, és elég csúnyán néztek rám. Így hát nem tehettem semmit, hallgattam, amit a nő mondott! Mikor végre végzett a meséjével, elkezdtem szedni a lábaimat, amilyen gyorsan csak tudtam, és füstölögtem magamban, de legalább tanultam az esetből.

Viszont fogalmam sincs, miért álltam meg ott, akkor...

Kokics Petra 11. B
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka